

прав своїх громадян. Лише усвідомлення цих викликів дозволить знайти ефективні рішення для збереження суверенітету в умовах технологічних змін, що вкрай важливо для стабільності та безпеки нації в сучасному світі.

Література

1. Воронянський О. В. Проблеми трансформації політичної суб'єктності в постіндустріальному суспільстві //Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки. – 2020. – Т. 2. – №. 1-18. – С. 37-47.
2. Воронянський О. В., Зайончковський Ю. В., Романова С. С. Політологія з модулем «Україна, Європа, світ». – 2021.
3. Воронянський О. В., Моїсєєва Н. І. Вектори інституціоналізації нового світового порядку в контексті глобальних трансформацій постіндустріального суспільства //Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки. – 2024. – Т. 1. – №. 26. – С. 27-40.
4. Воронянський О. В. и др. Національний суверенітет: український вимір в контексті світової політичної думки. – 2017.

Фісак Валерія Андріївна

Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Воронянський О.В.

Державний біотехнологічний університет

ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Економічна політика є важливим інструментом для стабілізації та зростання економіки України. В умовах внутрішніх реформ, військового конфлікту та інтеграції з Європейським Союзом вона грає ключову роль у подоланні економічних викликів.

Основні напрями економічної політики

1. Макроекономічна стабілізація та фінансові реформи

У відповідь на воєнні дії та економічну кризу 2014 року, головним завданням економічної політики України стало забезпечення макроекономічної стабільності. НБУ запровадив реформи для зниження інфляції, стабілізації валюти та контролю банківської системи. Ключовою зміною стала політика таргетування інфляції, яка дозволила знизити її до однозначних показників.

2. Бюджетна політика та зменшення дефіциту

Бюджетне регулювання є ключовим елементом економічної політики. Україна співпрацює з МВФ та Світовим банком, отримуючи фінансову підтримку для стабілізації. Ці програми вимагають проведення реформ, включаючи скорочення державних витрат та підвищення прозорості фінансових механізмів.

Економічні виклики

1. Корупція та тіньова економіка

Корупція залишається однією з головних проблем економіки України, з великою часткою тіньового сектору, що знижує податкові надходження та конкурентоспроможність. Економічна політика має зосереджуватися на посиленні інституцій та прозорості.

2. Інфраструктурні проблеми

Інфраструктура України потребує інвестицій та модернізації. Держава планує залучати приватні інвестиції та кредити для покращення інфраструктури й підтримки економічного зростання.

3. Соціальні виклики

Бідність і нерівність гальмують розвиток економіки. Держава має підвищувати рівень життя через створення робочих місць, збільшення зарплат і покращення соціального захисту.

Реформи та перспективи розвитку

1. Децентралізація та регіональний розвиток

Децентралізація дала регіонам більше повноважень, що покращило управління бюджетами та залучення інвестицій, стимулюючи економічне зростання по всій країні.

2. Європейська інтеграція та міжнародна торгівля

Ключовим напрямом економічної політики є співпраця з ЄС. Угода 2014 року відкрила нові ринки, збільшивши експорт і залучення інвестицій, вимагаючи адаптації до стандартів ЄС. Співпраця з міжнародними фінансовими установами підтримує реформи й розвиток, а зовнішня торгівля зменшує залежність від російського ринку.

3. Зелена енергетика та інновації

Перспективним напрямком є розвиток зеленої енергетики. Україна активно розвиває сонячну та вітрову енергетику, підтримуючи стартапи й інноваційні проекти через програми цифрової економіки.

Висновки. Економічна політика України охоплює макроекономічну стабілізацію та структурні реформи. Основні виклики — корупція, тіньова економіка та модернізація інфраструктури. Децентралізація, інтеграція з ЄС і розвиток зеленої енергетики створюють можливості для зростання. Успіхи економіки залежать від ефективності реформ, міжнародної підтримки та адаптації до глобальних викликів.

Література

1. Воронянський О.В. Економічна політика держави в сучасній Україні: короткий огляд. Гілея. Київ 2012. Вип. 59. (№ 4). С. 692–697.
2. Воронянський О. В. Неоконсервативна модель державного регулювання економічних процесів: сутність та досвід //Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. – 2016. – №. 177. – С. 51-60.
3. Джура Р. О. Основні етапи еволюції державної економічної політики //Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2018. – №. 72. – С. 180-189.
4. Саловський О. Б. Державна політика реформування інституційної системи України //Науковий вісник НЛТУ України. – 2020. – Т. 30. – №. 2. – С. 66-71.

Червоніс Сніжана В'ячеславівна

Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.

Державний біотехнологічний університет

ГОЛОДОМОР В УКРАЇНІ (1932–1933)

1. Вступ Голодомору 1932–1933 років – це одна з найжахливіших трагедій в історії України, яка стала наслідком політики радянської влади. За офіційними даними, мільйони українців загинули через штучно організований голод, а справжні масштаби трагедії досі є предметом досліджень.

2. Причини Голодомору. Основною причиною Голодомору була політика колективізації, яку запровадила радянська влада. Ця політика полягала в примусовому об'єднанні приватних селянських господарств у колгоспи. Влада вимагала від селян надзвичайно великих хлібозаготівель, які були нереальними для виконання. Крім того, держава конфіскувала зерно, продовольство, а також худобу, що призводило до масового голоду.

Політична мета Голодомору полягала в ослабленні українського села, яке вважалося потенційною загрозою для центральної влади через свій сильний національний дух. Політика ліквідації "куркулів" і розкуркулення стала додатковим фактором, що сприяв поширенню голоду в сільських регіонах.

3. Наслідки Голодомору, Голодомор призвів до масової смертності серед населення України. За різними оцінками, кількість жертв коливається від 4 до 7 мільйонів осіб. Деякі регіони України постраждали більше за інші: особливо постраждали центральні та східні частини країни. Крім прямих людських втрат, голод залишив глибокий слід в історії та